

være omkring $2\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Saaledes som Regeringens Forslag forelaa, var den finansielle Virkning omtrent 1 Mill. Kr. mere, men ogsaa det Beløb, som nu bliver tilbage i det af Folketinget vedtagne Lovforslag, nemlig $2\frac{3}{4}$ Mill. Kr., er et ikke ringe Beløb. Man kan ikke nægte, at Statens Bærevne i Øjeblikket er svag. Imidlertid havde man fra Regeringens Side den Opfattelse, at selv til det større Beløb maatte man gaa for at yde en saadan Dyrtidshjælp, men Folketinget indskrænkede Hjælpen paa forskellig Maade, saaledes at det mindre Beløb udkom. Alle har imidlertid været enige om, at Dyrtidshjælpen skulde ydes. Hvad man har været uenig om, er kun Udstrækningen baade med Hensyn til de Personer, der kunde komme ind under Lovforslaget, og med Hensyn til selve Dyrtidshjælpens Størrelse. Jeg skal tillade mig at anbefale det høje Ting det af Folketinget næsten enstemmigt vedtagne Lovforslag til Vedtagelse, og jeg skal saa meget mere gøre det, som jeg maa frygte, at en Forhandling om det Lovforslag, som nu en Gang er vedtaget, let kan vække Forhaabninger, som atter bliver til Skuffelser. At noget saadant er sket, kan jeg ikke nægte; jeg beklager, at det er sket, og jeg vil advare imod, at man atter skrider til at vække Forhaabninger, som ikke kan opfyldes. Imidlertid er naturligvis Ministeriet og Finansministeren rede til Forhandling om Lovforslaget, hvis det høje Landsting skulde ønske det, men jeg skal som sagt tillade mig at anbefale det Lovforslag, som nu foreligger, til Vedtagelse af det høje Ting.

J. Pedersen: Jeg tror at kunne gaa ud fra, at ligesom der i Folketinget fra alle Sider har været Enighed om at give et Dyrtidstillæg til visse Klasser af Funktionærer, Arbejdere og Embedsmænd, vil der være tilnærmelsesvis samme Enighed derom i dette Ting. Men jeg tør med lige saa stor Sikkerhed gaa ud fra, at der ogsaa ligesom i Folketinget vil være meget delte Meninger om; hvorledes denne Dyrtidshjælp bør være, hvorledes Beløbet bør fordeles mellem de forskellige Klasser, og hvor høj den Grænse bør være, som man maa gaa til med Dyrtidshjælpen, og som man ikke maa overskride. Nu er Folketingets derom nedsatte Udvalg efter mange og store Vanskeligheder og lange Forhandlinger naaet dertil, at alle Medlemmer med Undtagelse af et enkelt, der var fraværende, da Betænkningen blev underskrevet, har været enige om at indstille det Forslag, som nu foreligger, og

for hvilket den højtærede Finansminister nu har gjort Rede. Ordføreren i Folketinget betonedede tilstrækkelig tydeligt, at dette Forslag var et Udtryk for et Kompromis, at det ikke betød, at alle de Medlemmer, der indstillede det til Vedtagelse, var enige i, at det netop havde det Indhold, som et saadant Forslag burde have, men at tværtimod de forskellige Medlemmer havde haft særlige Ønsker om, hvorledes Forslaget burde have været, hvis noget andet kunde have ladet sig opnaa. Et enkelt Medlem af Udvalget understregede mere end tilstrækkeligt det samme Forhold og søgte særlig mellem anden og tredje Behandling at faa det Forslag forandret, som han selv havde været med til at indstille. En saadan Forandring skete imidlertid ikke, og jeg har den Opfattelse, at den heller ikke vilde ske, dersom vi sendte Forslaget tilbage til Folketinget. Jeg har den samme Opfattelse som den højtærede Minister, at man sikkert vil berede Sagen Vanskeligheder til ingen Nytte, dersom man sender den forandret tilbage til Folketinget — hvis man, naar det kommer til Stykket, kan gøre det fra dette Tings Side, hvad jeg for øvrigt meget beivler.

Jeg vil altsaa paa mit Partis Vegne anbefale, at vi gennemfører denne Sag saaledes, som den nu foreligger, og deraf følger jo, at jeg paa Forhaand meget vil fraaade at nedsætte Udvalg om Sagen. Et saadant Udvalg vilde efter min Opfattelse kun medføre, at man paa ny vakte Forventninger om at komme højere op med dette Dyrtidstillæg, end det er foreslaaet i dette Lovforslag. Det er min Overbevisning, at de Forventninger vil blive skuffet, og man skal derfor ikke rejse dem paa ny.

Med Hensyn til selve Forslaget skal jeg i øvrigt kun gøre et Par Bemærkninger. Jeg skal ikke komme videre ind paa Indholdet, det har jo den højtærede Finansminister gjort Rede for, men der er et Par Spørgsmaal, der har givet Anledning til nogen Ordveksling i Folketinget. Der nævnes i § 3, sidste Stykke, en Del Indtægter, som ikke skal medregnes ved Opgørelsen af Aarsindtægten, nemlig Kontorholds- eller Befordringsvederlag, Hesteholds-, Opholds- og Dagpenge, Kørepenge, Natpenge og lignende Godtgørelser. Det blev af Ordføreren udtalt, at det var Udvalgets Mening, at Overarbejdspenge heller ikke skulde regnes med, det vil sige den Del af Overarbejdspengene, der ikke overstiger 300 Kr., og dertil udtalte den højtærede